ابتکار

روزنامه صبح ایران

یکشنبه ۱ آذر ۱۴۰۵
۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
۲۲ نوامبر ۲۰۲۶
سال بیست‌ودوم
شماره ۶۳۰۴
۸ صفحه
۴۰۰۰۰ تومان

«ابتکار» از نشست تخصصی سیاست خارجی ایران در دوران جنگ و پساجنگ گزارش می‌دهد

سیاست خارجی ایران در آزمون پساجنگ

- برزگر: پیوند دانشگاه و دستگاه دیپلماسی باید تقویت شود
- خطیب‌زاده: بازدارندگی ایران نیازمند بازتعریف است

صفحه ۷



پزشکیان از جنگ خاموش اقتصادی می‌گوید و سخنگوی دولت از درک مشکلات مردم

دولت در آزمون اعتماد و معیشت

در شرایطی که فشارهای اقتصادی بر زندگی خانوارها و فعالیت بنگاه‌های تولیدی سایه انداخته، دو اظهارنظر تازه از سوی رئیس‌جمهور و سخنگوی دولت، بار دیگر مسئله رابطه میان اعتماد عمومی و کارآمدی اقتصادی را مطرح کرده است. مسعود پزشکیان در همایش سالانه بازار سرمایه، شرایط کنونی را جنگی خاموش و دشوارتر از جنگ موشکی توصیف کرد و فاطمه مهاجرانی نیز تأکید داشت پیام رئیس‌جمهور به مردم، درک مشکلات آنان است. هر دو سخن بر واقعیتی مهم انگشت می‌گذارند: عبور از تنگناهای کشور بدون همراهی جامعه و فعالان اقتصادی ممکن نیست. بااین‌حال، پرسش اساسی این است که چگونه می‌توان این همراهی را از سطح پیام‌های امیدبخش به نتایج ملموس در بازار، کارخانه و سفره خانوار رساند؟

پزشکیان روز شنبه در جمع فعالان بازار سرمایه گفت کشور درگیر جنگ اقتصادی دشواری است و از تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران بابت حفظ جریان تولید قدردانی کرد. او همچنین تأکید داشت که پذیرش وجود مشکلات، نخستین گام برای حل آنهاست. این رویکرد از آن جهت اهمیت دارد که انکار دشواری‌های معیشتی، فاصله میان برداشت رسمی و تجربه روزمره مردم را افزایش می‌دهد. بیان صریح محدودیت‌ها می‌تواند زمینه گفت‌وگویی واقع‌بینانه میان دولت و جامعه فراهم کند.

اما پذیرش مشکل، هرچند ضروری، به‌تنهایی پاسخگوی انتظار عمومی نیست. شهروندی که با افزایش هزینه‌های زندگی روبه‌روست، در کنار شنیدن توضیح درباره علت بحران، می‌خواهد بداند چه اقدامی، در چه زمانی و با چه نتیجه‌ای انجام خواهد شد.

شرح در صفحه ۲

جزئیات طرح دوروزه ایران، شروط بازگشایی تنگه هرمز و آینده مذاکرات با آمریکا

نسخه عراقچی برای عبور از سایه جنگ

صفحه ۲



سرمقاله

سعید پای بند



شنژن؛ آزمون دیپلماسی سه قدرت در معادله ایران

جهان امروز در یکی از حساس‌ترین مقاطع بازآرایی نظم بین‌المللی قرار گرفته است؛ نظمی که در آن، قواعد تثبیت‌شده گذشته با چالش‌های جدی مواجه شده و مناسبات قدرت، بیش از آنکه بر مبنای توافقات جمعی و نهادهای بین‌المللی استوار باشد، تحت تأثیر رقابت‌های ژئوپلیتیکی، ملاحظات امنیتی و منافع اقتصادی قدرت‌های بزرگ قرار گرفته است. در چنین شرایطی، خبر برگزاری نشست سه‌جانبه آمریکا، روسیه و چین در شنژن، صرفاً یک رویداد دیپلماتیک معمولی نیست؛ بلکه می‌تواند نشانه‌ای از تلاش بازیگران اصلی نظام بین‌الملل برای مدیریت بحران‌هایی باشد که دامنه پیامدهای آنها از مرزهای منطقه‌ای فراتر رفته است. اهمیت این نشست، فارغ از دستورکار رسمی و نتایج احتمالی آن، در ترکیب بازیگران و موضوعات مورد بحث نهفته است. سه قدرتی که در بسیاری از پرونده‌های راهبردی جهان دارای اختلافات بنیادین هستند، اکنون در شرایطی به گفت‌وگو نزدیک می‌شوند که اقتصاد جهانی با نااطمینانی‌های فزاینده، جنگ اوکراین با پیچیدگی‌های امنیتی و سیاسی و بحران تنگه هرمز با پیامدهای بالقوه گسترده برای امنیت انرژی و تجارت بین‌المللی مواجه است. بااین‌حال، نباید از کنار یک واقعیت بنیادین به‌سادگی عبور کرد؛ هم‌نشینی قدرت‌های بزرگ الزاماً به معنای همگرایی راهبردی آنها نیست. دیپلماسی در جهان امروز بیش از آنکه عرصه هم‌سویی کامل منافع باشد، میدان مدیریت تضاد منافع است. آمریکا، روسیه و چین هرکدام از منظری متفاوت به تحولات جهانی می‌نگرند و طبیعی است که هیچ‌یک حاضر نباشند ملاحظات راهبردی خود را به‌آسانی قربانی توافقی مشترک کنند. بنابراین، اگرچه امکان تفاهم بر سر مهار بحران‌ها وجود دارد، اما تبدیل چنین تفاهمی به یک نظم پایدار و مورد پذیرش همه بازیگران، مسئله‌ای به‌مراتب پیچیده‌تر خواهد بود.

ادامه در صفحه ۲

«ابتکار» گزارش می‌دهد



گره اورانیوم بر میز دیپلماسی

همین صفحه

جنگ ما را نکشد گرانی می‌کشد



دستمزد به دینار بیکاری به خروار

صفحه ۶

رویترز گزارش داد



دلیل برهم خوردن توافق هسته‌ای ترامپ با بن‌سلمان

صفحه ۷

وزارت راه و شهرسازی
سازمان بنادر و دریانوردی
مدیریت بنادر و دریانوردی بندر لنگه
آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای همزمان با ارزیابی(یکپارچه)
شماره مناقصه: ۲۰۰۵۰۰۳۷۵۴۰۰۰۰۰۹ نوبت دوم

شناسه : ۲۳۳۰۴۳۵

موضوع مناقصه: تعمیر و نگهداری ابنیه و تاسیسات مدیریت بنادر و دریانوردی بندر لنگه و بنادر تابعه
دستگاه مناقصه گزار: مدیریت بنادر و دریانوردی بندر لنگه
نوع مناقصه: یک مرحله ای
مدت اجرا: یک سال
محل اجرا : مدیریت بنادر و دریانوردی بندر لنگه
۱-مهلت فروش اسناد: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۳۰/لغایت ۱۴۰۵/۰۹/۰۷
۲-محل خرید اسناد: از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir
۳-مهلت و محل دریافت پیشنهاد: از ساعت ۱۹ تاریخ۱۴۰۵/۰۹/۰۷ لغایت ساعت ۱۹ مورخه ۱۴۰۵/۰۹/۲۱
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی،مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.تاریخ انتشار مناقصه در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۳۰ می باشد.
۴-میزان سپرده شرکت در مناقصه: ۲۲,۹۸۹,۰۸۸,۹۶۹ریال(بیست و دو میلیارد و نهصد و هشتاد و نه میلیون و هشتاد و هشت هزار و نهصد و شصت و نه ریال) به صورت ضمانتنامه بانکی معتبر و یا واریز مبلغ به حساب شبا IR ۴۱۰۱۰۶۴۵۷۱۲۱۷۳۴۴
کداقتصادی:۴۱۱۳۱۹۵۷۷۹۸۶
شناسه ملی:۱۴۰۰۰۱۸۰۶۱۴
*مناقصه گران می بایست ضمن ارائه ضمانت نامه در سایت سامانه ستاد نسبت به ارسال فیزیکی اصل ضمانت نامه حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۱ به آدرس بندر لنگه،اداره بنادر و دریانوردی کد پستی ۷۹۷۱۹۴۵۶۹۹ دبیرخانه مرکزی اقدام نمایند.
۵-تاریخ اولین بازگشایی پاکات ارزیابی کیفی : ساعت ۸ صبح مورخه ۱۴۰۵/۰۹/۲۲
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار: آدرس: بندر لنگه-خیابان امام خمینی(ره)-اداره بنادر و دریانوردی تلفن: ۰۷۶۴۴۲۴۲۸۴۴ فاکس: ۰۷۶۴۴۲۴۳۲۸۹
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه :مرکز تماس ۴۱۹۳۴-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۵۱۹۳۷۶۸ و ۸۸۹۶۹۷۳۷
۶-شرایط خاص:
۱- ارائه حداقل پایه ۵ رتبه ابنیه از سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور
۲- اخذ حداقل نمره ارزیابی کیفی به میزان ۶۰ (شصت) امتیاز
۳- ارائه گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی پیمانکاری صادره از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
۴- ارائه گواهی عدم بدهی مالی به سازمان بنادر و دریانوردی

روابط عمومی مدیریت بنادر و دریانوردی بندر لنگه

شرکت شهرکهای صنعتی مازندران

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای نوبت دوم

شناسه: ۲۳۲۹۱۵۸

شرکت شهرکهای صنعتی مازندران درنظر دارد مناقصه عمومی با موضوع " زیر سازی و آسفالت معبر جدید شهرک صنعتی بهشهر فاز ۲ " به شماره فراخوان (۲۰۰۵۰۰۱۲۹۷۰۰۰۰۱۰) را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به پیمانکاران واجد صلاحیت و دارای گواهینامه معتبر با رتبه ۵ راه از سازمان برنامه بودجه کشور می باشند، واگذار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد.
مبلغ برآورد: ۳۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال
فهرست بهاء: راه و باند سال ۱۴۰۴
محل تامین اعتبار پروژه: ۳۰ درصد منابع عمرانی, ۷۰ درصد منابع داخلی
حجم عملیات: مطابق اسناد مناقصه
مدت انجام پروژه: ۴ ماه
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: (۱,۸۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال) بصورت ضمانت نامه بانکی و یا وجه نقد (فیش بانکی) به حساب شماره IR۳۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۰۴۱۰۶۳۷۶۰۶۵ بانک مرکزی به نام شرکت شهرکهای صنعتی استان مازندران واریز یا بر اساس آیین نامه تضمین برای معاملات دولتی.
محل اجرای پروژه: شهرک صنعتی بهشهر فاز ۲
تاریخ انتشار فراخوان در سامانه: از تاریخ درج آگهی نوبت دوم در روزنامه
- مهلت زمانی دریافت اسناد فراخوان از سایت: از تاریخ درج آگهی نوبت دوم در روزنامه تا روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۴
مهلت زمانی ارائه پیشنهادات: تا پایان وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۴
زمان بازگشایی پاکت ها: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۲۵ ساعت ۸:۳۰
محل بازگشایی پاکت ها: سالن جلسات شرکت شهرکهای صنعتی مازندران
تذکر بسیار مهم: پاکت (الف) حاوی اصل ضمانت نامه بانکی می بایست علاوه بر بارگذاری، به صورت فیزیکی تا قبل از بازگشایی اسناد مناقصه، در دبیرخانه شرکت ثبت شده و تحویل داده شود.
آدرس و تلفن دستگاه مناقصه گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد فراخوان و ارائه پاکت الف: به نشانی ساری، بلوار پاسداران ، نبش کوچه گلشن، دفتر مرکزی شرکت شهرکهای صنعتی استان مازندران- واحد امور قراردادها: ۰۱۱۳۳۳۴۵۵۷۱

روابط عمومی شرکت شهرکهای صنعتی مازندران

«ابتکار» گزارش می‌دهد

گره اورانیوم بر میز دیپلماسی

درحالی‌که تلاش‌های دیپلماتیک برای کاهش تنش میان ایران و آمریکا همچنان ادامه دارد، اختلاف بر سر سرنوشت ذخایر اورانیوم غنی‌شده بار دیگر به مهم‌ترین مانع دستیابی به توافق تبدیل شده است. گزارش تازه شبکه العربیه از تداوم اختلافات دو طرف حکایت دارد؛ اختلافاتی که با وجود رایزنی‌های فشرده میانجی‌ها، هنوز چشم‌انداز روشنی برای حل‌وفصل آنها ترسیم نشده است. آنچه شرایط کنونی را پیچیده‌تر می‌کند، تنها تفاوت دیدگاه‌ها درباره یک موضوع فنی نیست، بلکه پیوند خوردن پرونده هسته‌ای با مسئله اعتماد سیاسی، تضمین‌های امنیتی و نگرانی از بازگشت درگیری‌های نظامی است. در چنین فضایی، پرسش اصلی این است که آیا تهران و واشنگتن می‌توانند بدون عبور از خطوط قرمز اعلام‌شده، به فرمولی مشترک دست یابند؟

اختلافی فراتر از یک موضوع فنی

خبرگزاری ایسنا گزارش داده، شبکه العربیه به نقل از یک منبع بلندپایه اعلام کرده است که مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا، باوجود تماس‌های گسترده، همچنان بدون پیشرفت ملموس ادامه دارد. بر اساس این گزارش، واشنگتن خواستار ارائه برنامه‌ای مشخص برای تعیین تکلیف اورانیوم غنی‌شده ایران و دریافت تضمین‌های کتبی درباره ازسرگرفته‌نشدن غنی‌سازی در آینده است. در مقابل، تهران با انتقال ذخایر خود به خارج از کشور مخالفت می‌کند.

این روایت که بر اظهارات منبعی ناشناس استوار است، هنوز به معنای تأیید رسمی تمامی جزئیات از سوی طرفین نیست. بااین‌حال، موضع اعلام‌شده ایران درباره مخالفت با خروج ذخایر، پیش‌تر از سوی سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه، نیز مطرح شده بود.

اهمیت این اختلاف در آن است که هر طرف مسئله اورانیوم را از زاویه متفاوتی بررسی می‌کند. برای آمریکا، تعیین تکلیف ذخایر و محدود شدن امکان غنی‌سازی در آینده، بخشی از سازوکار اطمینان‌بخشی درباره برنامه هسته‌ای ایران محسوب می‌شود. برای تهران نیز حفظ ذخایر در داخل کشور با موضوع حقوق هسته‌ای، حاکمیت ملی و جلوگیری از تکرار تجربه توافق‌های ناپایدار ارتباط دارد.

خطوط قرمز و میدان انعطاف

عراقچی پیش‌تر تأکید کرده بود که خروج اورانیوم غنی‌شده از کشور جزو خطوط قرمز ایران است. بااین‌حال، او دستیابی به راه‌حلی منصفانه از مسیر مذاکره را ناممکن ندانسته است. این دو موضع در کنار یکدیگر نشان می‌دهد که تهران میان اصل حفظ ذخایر و چگونگی تعیین تکلیف آنها تفاوت قائل است.

همین تمایز می‌تواند برای میانجی‌ها اهمیت داشته باشد. مخالفت با انتقال مواد به خارج، لزوماً به معنای بسته بودن تمامی گزینه‌های فنی نیست. از منظر تحلیلی، راهکارهایی مانند نظارت توافق‌شده، محدودیت در نحوه استفاده از ذخایر یا ترتیبات مرحله‌ای می‌توانند در گفت‌وگوها بررسی شوند؛ هرچند هیچ‌یک از این گزینه‌ها در گزارش العربیه به‌عنوان توافق پذیرفته‌شده معرفی نشده‌اند.

چالش اصلی آن است که هر راه‌حل احتمالی باید هم نگرانی‌های طرف آمریکایی را کاهش دهد و هم برای ایران از نظر سیاسی و حقوقی قابل پذیرش باشد. چنین تعادلی بدون انعطاف متقابل و تعریف تعهدات روشن به‌سادگی شکل نخواهد گرفت.

بحران اعتماد؛ مانع پنهان توافق

اگرچه اورانیوم غنی‌شده در صدر اختلافات قرار گرفته، اما ریشه دشواری مذاکرات را باید در بحران عمیق اعتماد میان تهران و واشنگتن نیز جست‌وجو کرد. تجربه توافق‌های گذشته و بازگشت تنش‌ها موجب شده است هر دو طرف نسبت به پایداری تعهدات آینده تردید داشته باشند.

آمریکا به دنبال تضمین‌هایی است که از نظر این کشور، محدودیت‌های هسته‌ای را در بلندمدت قابل اتکا کند. در مقابل، ایران نیز خواهان اطمینان از اجرای تعهدات طرف مقابل و جلوگیری از وضعیتی است که در آن امتیازات هسته‌ای ارائه شود، اما منافع اقتصادی و امنیتی مورد انتظار تحقق نیابد.

در نتیجه، حتی دستیابی به فرمولی فنی درباره ذخایر اورانیوم ممکن است برای پایان اختلافات کافی نباشد. توافق پایدار نیازمند پاسخ به پرسش‌هایی درباره ترتیب اجرای تعهدات، شیوه راستی‌آزمایی، پیامدهای نقض توافق و تضمین‌های متقابل خواهد بود.

میانجی‌ها در تنگنای تصمیم سیاسی

یکی دیگر از نکات مهم گزارش العربیه، نبود تضمین برای جلوگیری از بازگشت تنش‌های نظامی است. به گفته منبع این شبکه، میانجی‌ها با وجود تلاش‌های گسترده، هنوز اطمینانی درباره جلوگیری از تشدید دوباره درگیری‌ها در اختیار ندارند.

این مسئله نشان می‌دهد که نقش میانجی‌گری، هرچند ضروری است، محدودیت‌های مشخصی دارد. میانجی‌ها می‌توانند پیام‌ها را منتقل کنند، پیشنهادهای تازه ارائه دهند و فاصله مواضع را کاهش دهند، اما تصمیم نهایی درباره پذیرش تعهدات به اراده سیاسی تهران و واشنگتن وابسته است.

از سوی دیگر، نبود تضمین امنیتی می‌تواند فضای مذاکرات را تحت تأثیر قرار دهد. هنگامی که احتمال بازگشت تنش‌های نظامی کاملاً منتفی نشده باشد، هر طرف ممکن است انعطاف بیشتر را اقدامی پرهزینه ارزیابی کند. بنابراین، کاهش نگرانی‌های امنیتی می‌تواند زمینه‌ساز پیشرفت مذاکرات هسته‌ای نیز باشد.

هزینه‌های تداوم بلاتکلیفی

ادامه وضعیت کنونی تنها پیامدهای سیاسی و امنیتی ندارد. بلاتکلیفی در روابط ایران و آمریکا بر انتظارات اقتصادی، تصمیم‌های سرمایه‌گذاری و چشم‌انداز همکاری‌های تجاری نیز تأثیر می‌گذارد.

در شرایطی که اقتصاد ایران با فشار تحریم‌ها و محدودیت‌های مبادلات خارجی روبه‌رو است، هر نشانه از پیشرفت دیپلماتیک می‌تواند بر ارزیابی فعالان اقتصادی از آینده اثر بگذارد. در مقابل، انتشار اخبار مربوط به توقف مذاکرات یا احتمال افزایش تنش، معمولاً بر سطح نااطمینانی می‌افزاید.

البته نباید حل مشکلات اقتصادی کشور را صرفاً به نتیجه مذاکرات گره زد. اصلاحات داخلی، بهبود محیط کسب‌وکار و تقویت ظرفیت‌های تولیدی همچنان ضرورت دارند. بااین‌حال، کاهش تنش خارجی می‌تواند فضای مساعدتری برای اجرای این سیاست‌ها فراهم کند. از همین منظر، طولانی شدن اختلافات هسته‌ای هزینه‌ای فراتر از میز مذاکره دارد و ضرورت یافتن راه‌حلی واقع‌بینانه را برجسته‌تر می‌کند.

توافق مرحله‌ای؛ فرصتی برای عبور از بن‌بست؟

با توجه به فاصله مواضع دو طرف، دستیابی سریع به توافقی جامع دشوار به نظر می‌رسد. بااین‌حال، تجربه دیپلماسی نشان می‌دهد که اختلافات پیچیده گاهی از مسیر توافق‌های مرحله‌ای و اقدامات متقابل قابل مدیریت هستند.

در چنین چارچوبی، می‌توان اجرای تعهدات را به گام‌های مشخص، قابل سنجش و وابسته به عملکرد طرف مقابل پیوند زد. مزیت این رویکرد آن است که به‌جای انتظار برای حل هم‌زمان تمامی اختلافات، امکان اعتمادسازی تدریجی فراهم می‌شود.

البته توافق مرحله‌ای نیز بدون تضمین اجرای تعهدات و سازوکار روشن نظارت، با خطر توقف یا اختلاف بر سر تفسیر مفاد روبه‌رو خواهد بود. بنابراین، کیفیت توافق به‌اندازه دستیابی به اصل آن اهمیت دارد.

دیپلماسی در انتظار تصمیم‌های دشوار

گزارش تازه العربیه بیش از آنکه از پایان مسیر مذاکره حکایت داشته باشد، دشواری عبور از مرحله کنونی را آشکار می‌کند. تهران همچنان بر حفظ ذخایر اورانیوم در داخل کشور تأکید دارد و واشنگتن، بر اساس روایت منتشرشده، خواهان تضمین‌های گسترده‌تر درباره آینده غنی‌سازی است.

بااین‌حال، استمرار تماس‌ها نشان می‌دهد که کانال‌های دیپلماتیک به‌طور کامل بسته نشده‌اند. اکنون مسئله اصلی، تبدیل این ارتباطات به تصمیم‌هایی است که بتوانند نگرانی‌های متقابل را کاهش دهند.

آینده مذاکرات بیش از هر چیز به توانایی دو طرف برای تفکیک اصول اساسی از جزئیات قابل مذاکره بستگی دارد. در غیر این صورت، خطر آن وجود دارد که اختلاف بر سر ذخایر اورانیوم همچنان بر روابط تهران و واشنگتن سایه بیندازد و فرصت‌های موجود برای کاهش تنش از دست برود. توافقی که بتواند هم منافع مشروع ایران را حفظ کند و هم نگرانی‌های طرف مقابل را از طریق سازوکارهای قابل راستی‌آزمایی پاسخ دهد، دشوار اما همچنان موضوعی قابل بررسی در مسیر دیپلماسی است.